

Edip i analna kastracija

Paul B. Preciado

2009

Budući da negdje moramo započeti, počnimo od početka. Ispričajmo priču o anusu. Progutajmo tapiseriju civilizacije i ispletimo, koncima što nam vire među nogama, šator nekog novog cirkusa. To je ono što je Guy¹ učinio: umjesto da se psihoanalizirao, on se *anal*-izirao. Ustvari, Guy je čitao Freuda dok je pušio kite na sjednicama Komunističke partije Francuske; jedna je stvar vodila drugoj pa se naposljetku zapitao - je li Edip imao anus?

“Bio jednom jedan anus”, reče i izmisli mit ne bi li objasnio kako smo se preobrazili u hetero-ljude i homo-ljude. Mit, kojeg sam zapamtio naizust, ide ovako: Ne rađamo se kao muškarci ili žene, čak ni kao dječaci ili djevojčice. Po rođenju smo zbir tekućina, krutih i želatinoznih tvari, a sve je to prekriveno vanjskim organom čija veličina i težina premašuju sve ostale - kožom. Pokri-vač omogućava da sve ostane na okupu, predstavljajući pojavnost izdvojene cjeline koju zovemo tijelom. Omotana oko probavnog sustava, koža se rastvara na svojim krajevima, pogledima iz-lažući dva mišićava otvora: usta i anus. Nema, dakle, razlike; svi smo ista nakupina kože koja, poštujući zakon gravitacije, počinje ustima, a završava anusom. Ali ta su dva otvora bila previ-še simetrična pa su tijela - te jednostavne dermičke cijevi - uplašena beskrajnom mogućnošću da uživaju u svemu (zemlji, stijenama, vodi, životinjama, drugim dermičkim cijevima) pronašla načine kako da kontroliraju i sebe i druge. Zbog straha da cijela koža bude seksualni organ bez roda, tijela su se iznova crtala, upisujući područja privilegije i odbijanja. Bilo je nužno zatvoriti anus kako bi se panseksualna požuda sublimirala i pretvorila u društveni odnos, baš kao što je bilo potrebno postaviti granice na zajedničkoj zemlji kako bi se označilo privatno vlasništvo. Za-tvoriti anus kako bi se seksualna energija koja je njime kolala pretvorila u časno i zdravo muško drugarstvo, u jezičnu razmjenu, u komunikaciju, u dnevnu štampu, u oglas, u kapital.

Crkveni su oci, u strahu od mogućnosti da tijelo doživi užitak u ne-čovjeku, ne-ljudskom bi-ću, od toga da se valja s divljim svinjama ili s cvijećem, dohvatili sve što im je bilo pod rukom (vatru, kotač, jezik, nuklearnu fiziku, biotehnologiju...) i osmislili tehniku kojom su iz anusa is-tjerali sve mogućnosti osim izlučivanja. Nakon što su mnogo domišljali, smislili su čistu metodu kojom su proveli kastraciju anusa - nabiti dolar u guzicu dječaka, pritom govoreći: “Zatvori anus i bit ćeš bogat, imat ćeš žene, sinove, stvari, imat ćeš domovinu. Od ovog trenutka bit ćeš vladar svog identiteta.” Kastrirani se anus pretvorio u puko mjesto izbacivanja otpada, otvor u kojem završava probavni trakt i putem kojeg se izbacuje izmet. Stavljen na raspolaganje društvenim moćnicima, anus je bio zašivan, zatvaran, žigosan. Tako se rodilo privatno tijelo. I moderni grad, sa svojim pravilno popločanim ulicama i dimnjacima što zagađuju: anusi od cementa kojima se desublimira kolektivno potisnuto. Tako su, krajem 19. stoljeća, rođeni muškarci heteroseksualci - tijela kastriranih anusa. Iako se predstavljaju kao vođe i osvajači, to su ustvari ranjena i mučena tijela.

Kod heteroseksualnog muškarca anus, shvaćen isključivo kao izmetni otvor, nije organ. To je ožiljak koji je na tijelu ostavila kastracija. Zatvoreni anus cijena je koju tijelo plaća režimu heteroseksualnosti, da bi za uzvrat dobilo privilegiju maskuliniteta. Valjalo je nadomjestiti štetu ideologijom superiornosti u kojoj anus heteroseksualnim muškarcima pada na pamet samo pri defekaciji. Poput luda, misle da su bolji, važniji, snažniji... Zaboravili su da se njihova hegemonija temelji na analnoj kastraciji. Kastrirani anus je ormar heteroseksualaca. S kastracijom anusa se pojavio, kad je dolar kliznuo u vlažna crijeva dječaka, penis kao vrhovni označitelj. Falus se pojavio kao dostupni mega-\$-porno-fetiš novog Disney-hetero-landa.

---

¹ Guy Hocquenghem (1946-1988), francuski pisac i filozof, neki ga izvori smatraju ocem kvir teorije, *op. ur.*

Dječaci kastriranih anusa podigli su društvo koje su nazvali Gradom, Državom, Domovinom. U njima su tijela moći i uprave bila nedostupna svim tijelima čiji su anusi ostali otvoreni: ženama dvaput perforiranim, anusom i vaginom, s tijelima potpuno preoblikovanim u šupljinu materice, sposobnu da pohrani buduće građane, ali i tijelima pедера, koje moć nije mogla kastrirati - tijelima koja iznova negiraju ono što ostali drže anatomskom činjenicom i koja od mutacije tvore životnu estetiku. Oko društva zatvorenih anusa izdižu se - poput besmislenih stupova - obitelji sa svojim analno kastriranim očevima i majkama šupljih utroba, koji na svijet donose nove dermičke cijevi kojima će ubrzo otrgnuti analni otvor...

Sve dok ne dođe dan srdžbe Jaganjčeve, dok se tijela nekastriranih anusa ne pobune.

Anarhistička biblioteka
Anti-Copyright

Paul B. Preciado
Edip i analna kastracija
2009

Nepomirljivo - Radikalni kvir protiv roda, države i kapitala (Uredila: Lina Gonan, Multimedijalni institut, Zagreb, 2018).

Prevod: Ivan Tomašić. Tekstovi *Oedipus and Anal Castration* i *Anal utopia* su dio epiloga španjolskog izdanja knjige *Homoseksualna želja* Guya Hocquenghema objavljenog 2009. godine, pod naslovom *Analni teror*. Autor Paul B. Preciado je španjolski pisac, filozof i kustos, koji u ovom tekstu piše o rođenju modernog heteroseksualnog muškarca, koje se po njemu dogodilo kastracijom anusa - pretvaranjem anusa tek u sredstvo rješavanja izmeta. A zašto je anus strašan? On je izvor užitka, a nema ni roda, spola, nije binaran – ne može biti baza identiteta. Da bi izbjegli konfuziju, tekst originalno potpisuje Beatriz Preciado, koji je nakon tranzicije od prije nekoliko godina danas znan kao Paul B. Preciado, pa smo ga tako i potpisali.

anarhisticka-biblioteka.net